

ที่ ตร ๐๐๐๙/ว ๙๙๕

ถึง สำนักงานเกษตรอำเภอทุกอำเภอ

สำนักงานเกษตรจังหวัดตราด ได้จัดทำข่าวพยากรณ์และเตือนภัยการระบาดของศัตรูพืช ประจำเดือน สิงหาคม ๒๕๖๗ จำนวน ๔ เรื่อง คือ แมลงดำหนามมะพร้าว แมลงหีขาวข้าว เพลี้ยจักจั่นฝอย โรครากเน่าโคนเน่า เพื่อให้สำนักงานเกษตรอำเภอนำไปใช้เผยแพร่ประชาสัมพันธ์เตือนภัยการระบาดของศัตรูพืช ให้เกษตรกรทราบและเฝ้าระวังการระบาดในพื้นที่ต่อไป ซึ่งสามารถดาวน์โหลดข้อมูลดังกล่าวได้จาก QR code ท้ายหนังสือนี้

กลุ่มอารักขาพืช

โทร.๐ ๓๙๕๑ ๑๐๐๘

โทรสาร. ๐ ๓๙๕๒ ๓๓๘๕

E-mail : aragkha_trat@hotmail.com

สภาพร โทร.๐๘๘๒๒๕๑๖๓๖

แมลงหวี่ขาวข้าว

ลักษณะการทำลาย

แมลงหวี่ขาวสามารถเข้าทำลายได้ทุกระยะการเจริญเติบโตของพืช โดยทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัยจะอาศัยดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบและยอดอ่อนของพืชการทำลายของตัวอ่อนทำให้เกิดเป็นจุดสีเหลืองบนใบ ใบพืชหงิกงอขอบ ใบม้วนลงด้านล่าง ต้นแคระแกร็น และเหี่ยว หากพบทำลายใบปริมาณมากอาจทำให้พืชตายได้ นอกจากนี้ยังเป็นแมลงพาหะนำเชื้อไวรัสสาเหตุโรคใบด่างในพืชต่างๆ ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ผลผลิตลดลง

การแพร่ระบาด

แมลงหวี่ขาวพบระบาดในแหล่งปลูกพืชต่างๆไปโดยเริ่มระบาดในช่วงกลาง-ปลายฤดูปลูก เริ่มตั้งแต่เดือน สิงหาคม-ตุลาคม และระบาดต่อเนื่องไปตลอดฤดูปลูก

การป้องกันกำจัด

- 1.หลีกเลี่ยงการปลูกพืชในช่วงที่สภาพแวดล้อมเหมาะสมต่อการเพิ่มปริมาณของแมลงหวี่ขาว
 - 2.ไม่ใช้ปุ๋ยไนโตรเจนมากเกินไป เพราะจะดึงดูดแมลงหวี่ขาวหรือแมลงศัตรูชนิดอื่นเข้ามาทำลาย
 - 3.เก็บส่วนของพืชที่พบแมลงหวี่ขาวนำไปเผาทำลาย และทำความสะอาดแปลงและบริเวณรอบๆแปลง ภายหลังการเก็บเกี่ยว เพื่อไม่ให้แหล่งอาศัยของแมลงหวี่ขาว
 - 4.หมั่นสำรวจแปลงอย่างสม่ำเสมอหากพบการระบาดสามารถป้องกันกำจัดได้หลายวิธี เช่น
 - ใช้กับดักกาวเหนียว
- ฉีดพ่นด้วยเชื้อราบีวเวอร์เรีย อัตราเชื้อสด 1 กิโลกรัมต่อ น้ำ40 ลิตร

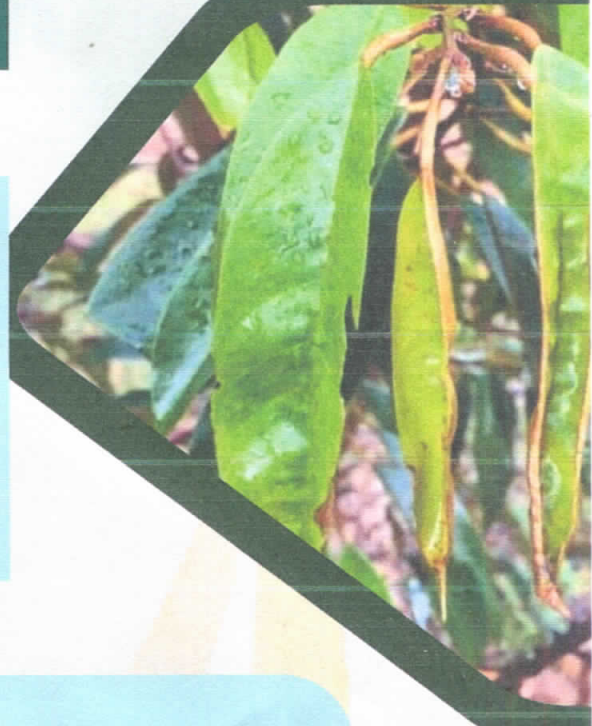

เพลี้ยจักจั่นฝอยทุเรียน

ลักษณะการทำลาย

เข้าทำลายในช่วงทุเรียนแตกใบใหม่หรือใบอ่อน โดยตัวอ่อนและตัวเต็มวัยจะดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบ นอกจากนี้ยังปล่อยสารพิษออกมา ทำให้ใบเหมือนถูกน้ำร้อนลวก เหี่ยว และค่อยๆแห้งไป โดยขอบใบจะเป็นสีน้ำตาลแดงและม้วนงอขึ้น แล้วแห้งลามไปทั้งใบและร่วง ทำให้ทุเรียนชะงักการเจริญเติบโต ถ้าระบาดมากจะสร้างความเสียหายให้กับยอดทุเรียนและไม่สามารถสร้างช่อดอกได้ หากเข้าทำลายช่อดอกจะทำให้ช่อดอกหดรัดและดอกร่วงได้

การแพร่ระบาด

พบการแพร่ระบาดเป็นประจำเกือบทุกพื้นที่การเพาะปลูกทุเรียนโดยเฉพาะในฤดูแล้งหรือฝนทิ้งช่วง เช่น ภาคตะวันออก ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตกและภาคกลาง ส่วนภาคเหนือและภาคเหนือตอนล่างพบการระบาดเป็นครั้งคราว

การป้องกันกำจัด

1. เขตกรรม

- หมั่นสำรวจแปลง หากพบเพลี้ยจักจั่นฝอย ให้ตัดส่วนที่ถูกทำลายออกนอกแปลง

2. วิธีกล

- ใช้กับดักกาวเหนียวสีเหลืองดักจับตัวเต็มวัย เพื่อลดปริมาณตัวเต็มวัยของเพลี้ยจักจั่นฝอย

3.ชีววิธี

- การใช้สารสกัดจากพืช เช่น สารสกัดสะเดา หางไหล ไล่ตีน หรือน้ำหมักจากข่าแดง ตะไคร้หอม บอระเพ็ด เป็นต้น ฉีดพ่นเพื่อไล่เพลี้ยจักจั่นฝอย
- พ่นเชื้อราบิวเวอเรีย/เมตาไรเซียม อัตรา 1 กก. น้ำ 80 ลิตร ทุกๆ 15 วัน ติดต่อกัน 2-3 ครั้ง หรือจนกว่าปริมาณเพลี้ยจักจั่นฝอยจะลดลง

4.การใช้สารเคมี

- โทอะมีทอกแซม(thiamethoxam) 25%(WG) อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ผสมกับ แลมบ์ดา ไฮฮาโลทริน 2.5% W/V EC อัตรา 20 ซีซี. ต่อน้ำ 20 ลิตร

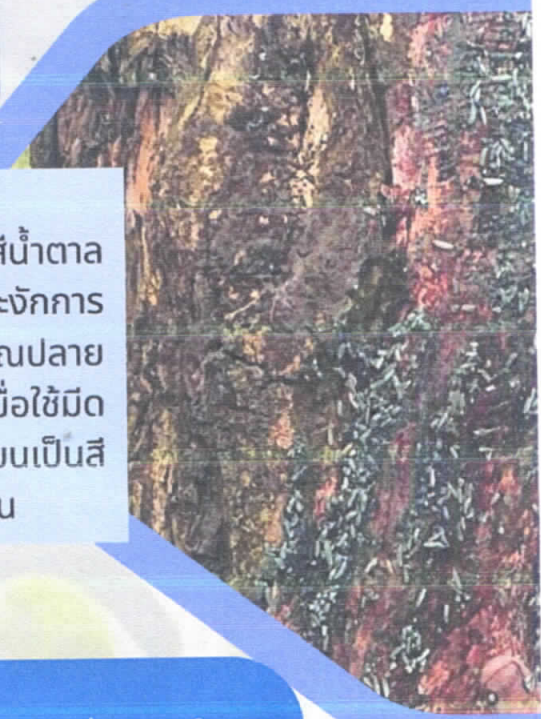

โรครากเน่าโคนเน่า

ลักษณะการทำลาย

เชื้อราจะเริ่มต้นเข้าทำลายระบบรากทำให้รากต้นทุเรียนเน่าเป็น สีน้ำตาล เมื่อรากเน่ามากขึ้นใบทุเรียนระดับปลายกิ่งจะแสดงอาการซีดเหลือง ชะงักการเจริญเติบโตและใบร่วงในเวลาต่อมา ใบระดับโคนกิ่งจะร่วงช้ากว่าบริเวณปลายกิ่ง ลักษณะอาการเน่าที่โคนจะปรากฏจุดดำน้ำและมักมีน้ำเยิ้มออกมา เมื่อใช้มีดผ่าดูจะพบว่า มีน้ำไหลทะลักออกมา เนื้อเยื่อเปลือกและเนื้อไม้เปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเข้มแสดงอาการเน่าลุกลามรอบโคนต้นทำให้ทุเรียนใบร่วงหมดต้น

การแพร่ระบาด

แพร่กระจายโดยทางลม น้ำ ดิน ใบ กิ่งพันธุ์ และผล โดยส่วนมากเชื้อราแพร่ระบาดทำลายผ่านทางรากในสภาพดินที่มีการระบายน้ำไม่ดี มีน้ำขัง และลุกลามสู่โคนต้น แต่ในฤดูฝนที่มีลมพายุและสภาพอากาศความชื้นสูงจะแพร่ระบาดทางลมเข้าทำลายใบ กิ่ง และผลได้

การป้องกันกำจัด

1. หมั่นติดตาม สำรองโรครากเน่าและโคนเน่าในสวน
2. ตรวจวิเคราะห์และปรับปรุงบำรุงดินโดยใส่ปุ๋ยหมัก ปุ๋ยเคมี และปูนขาว (ตามอัตราคำแนะนำหลังจากการตรวจวิเคราะห์ดิน) เพื่อให้ดินมีสภาพเป็นดินดีทั้งทางด้านกายภาพ ชีวภาพ และเคมี (pH = 6.5)
3. จัดทำร่องระบายน้ำในบริเวณสวนที่มีพื้นที่ต่ำ เพื่อไม่ให้มีน้ำท่วมขัง
4. ตัดแต่ง กิ่ง ใบ ดอก และผลที่เป็นโรค ออกนอกแปลงนำไปฝังกลบลึกๆ
5. เมื่อพบอาการของโรคในระยะเริ่มต้นหรือมีอาการเล็กน้อยให้รีบทำการรักษา
6. ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรค เช่น metalaxyl (เชื้อโรคส่วนมากติดต่อสารนี้แล้ว), fosetyl aluminum, bordeaux mixture, copper oxychloride , dimethomorph เป็นต้น

แมลงดำหนาม

ลักษณะการทำลาย

ตัวหนอนและตัวเต็มวัยจะกัดกินยอดอ่อนที่สุดของมะพร้าวที่ยังไม่คลี่โดยซ่อนตัวในใบอ่อนที่พับอยู่ และจะย้ายไปกินอีกใบอ่อนอีกใบหลังจากที่ใบเดิมคลี่ออก ทำให้ยอดอ่อนของมะพร้าวชะงักการเจริญเติบโตเมื่อมีการทำลายรุนแรงหลายๆ ใบในแต่ละต้นจะมองเห็นเป็นสีขาวโพลนชัดเจน ซึ่งชาวสวนมะพร้าว เรียกว่า “โรคหัวหงอก”

พืชอาหาร

พืชตระกูลปาล์ม เช่น มะพร้าว ปาล์มน้ำมัน ปาล์มประดับ หมากเขี้ยว หมากเหลือง และหมากแดง เป็นต้น

ศัตรูธรรมชาติ

แมลงหางหนีบ แตนเบียนแมลงดำหนามมะพร้าว (*Asecodes hipinarum*) และเชื้อราเขียวเมตตาไรเซียม

การป้องกันกำจัด

1. ใช้วิธีกล ในมะพร้าวต้นเตี้ย ตัดยอดที่ถูกแมลงกัดกินมาเก็บ໋ซ่อนและตัวเต็มวัยไปทำลาย
2. ใช้ชีววิธี โดยใช้ตัวห้ำ ตัวเบียน และเชื้อจุลินทรีย์ เช่น แมลงหางหนีบ แตนเบียนแมลงดำหนามมะพร้าว และเชื้อเมตตาไรเซียม
3. ใช้สารเคมีใช้สารเคมีที่มีอันตรายน้อยและสลายตัวเร็ว เช่น คาร์บาริล (เซฟวิน 85% wp) อัตรา 30 กรัม/น้ำ 20 ลิตร ฉีดพ่นในแปลงเพาะกล้าพืชตระกูลปาล์ม ก่อนการเคลื่อนย้ายจากแหล่งที่มีการระบาดทุกครั้ง
4. การกักกันการเคลื่อนย้ายต้นกล้าและพืชอาศัยตระกูลปาล์มจากพื้นที่ที่มีการระบาด เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของแมลงดำหนามมะพร้าว

